

ПРЕС КЛИПИНГ

22. март 2012.

НАСЛОВИ

- Држава диже плате, газде пишу отказе;(стр.2)
- "Велефарм" иде у стечај;(стр.3)
- Ђилас: Нема приватизације важних предузећа;(стр.4)
- Становништво Србије све старије;(стр.5)
- Синдикати и избори;(стр.6)
- Пет радника штрајкује глађу;(стр.8)
- Радници Магнохрома одбили понуду Агенције за приватизацију;(стр.9)
- Банке не треба да контролишу порез;(стр.10)
- Ко не плати доприносе, неће добити плату;(стр.10)
- Понижавање радника бедним минималцем;(стр.11)
- Привреду дави 250 апсурдних намета;(стр.12)
- Нове газде отпустиле половину радника;(стр.13)
- Због минималца без посла 60.000 људи?!;(стр.14)

Држава диже плате, газде пишу отказе

Б. СТЈЕЉА

Упркос негодовању послодаваца, минимална сатница од 115 динара биће на снази од априла. Љајић: Морамо обезбедити сигурност. Рајић: Свако треће предузеће великвидно

Минимална цена радног часа од 115 динара, договорена на последњој седници Социо-економског савета, примењиваће се од априла упркос томе што је на састанку социјалних партнера њен опстанак доведен у питање.

Послодаваци су од Владе и синдикалних лидера тражили ревизију претходне одлуке јер рачуница Уније послодаваца Србије показује да је минимална плата од 20.010 динара финансијски потпуно неисплатива и да ће готово сигурно водити ка гашењу скоро 8.000 предузећа и најмање 50.000 радних места до краја године. С друге стране, представници Владе и синдиката сматрају да је оваква зарада сасвим примерена ситуацији јер ће се о следећем минималцу разговарати тек кад се формира нова влада.

- Иако послодавци мисле да је ова цена превисока, не смемо да испустимо из вида да ће следећа ревизија бити померена због избора јер је питање када ће се формирати нова влада - каже за "Новости" Расим Љајић, министар рада и социјалне политике. - Морамо да мислимо унапред и радницима обезбедимо какву-такву сигурност. Зато ће износ од 115 динара важити до фебруара 2013. године. А и та плата је далеко од довољног јер је и овај увећани минималац значајно испод минималне потрошачке корпе, која износи 29.600 динара.

ПОТПИС НА ПОВИШИЦУ ИЛИ ОСТАВКА Бранислав Чанак из УГС "Независност" најавио је кривичну пријаву против Небојше Атанацковића из Уније послодаваца Србије, који уједно и председава Социо-економском савету јер још није потписао одлуку о новој цени рада иако је она усвојена на претходној седници. - Ако није сагласан са осталим партнерима из савета, нека поднесе оставку, уместо што опструира усвајање новог минималца.

Ни синдикати не виде ништа спорно у новом минималцу. Негодују једино на "опструкције послодаваца", који пак тврде да су и Влада и синдикати посегли за "популистичким методама".

- Свако треће предузеће у Србији је великвидно, а губици у привреди су достигли две милијарде евра, што је дупло више него у 2010. Зато је повећање плата у тренутку када нема никаквих вишкова сасвим нереално - објашњава Драгољуб Рајић из Уније послодаваца Србије и додаје да је одлука о 115 динара била исхитрена и донета без претходних консултација са Министарством финансија, због чега су они и покренули идеју да се цена још једном размотри.

Рајић додаје и да ће само у четири гране у којима су потписани колективни уговори - грађевинарству, пољопривреди, хемији и неметалима и металском комплексу - нови

минималац подићи зараде за 10 до 12 одсто, односно од 4.542 динара до 6.477 динара по сваком запосленом.

- То ће, по садашњем курсу, послодавцима у тим гранама подићи расходе за 10,5 милијарди динара односно 94,5 милиона евра - додаје Рајић. - А то је у ситуацији у којој само 18,2 одсто предузећа у Србији редовно исплаћује плате сасвим нереално.

ПАДАЈУ КОЛЕКТИВНИ УГОВОРИ

Унија послодвца Србије ће тражити да се у свим предузећима у којим је на снази колективни уговор, унесе анекс по којем послодавци неће бити у обавези да рачунају нове минималце. Уколико синдикати на то не пристану, послодавци ће повући своје потписе са свих тих колективних уговора и тако оборити и сва остала права радника договорана претходних годину дана.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:371748-quotVelefarmquot-ide-u-stecaj>

"Велефарм" иде у стечај

С. Б. - Д. И. К.

Новости сазнају - Највећи српски продавац лекова на велико у блокади две године. Ако се повериоци не јаве, дуговања се бришу, а сва имовина иде држави

Трговац лекова и медицинске опреме "Велефарм" иде у стечај

НАЈВЕЋИ трговац лекова и медицинске опреме у Србији "Велефарм" иде у стечај. Још је неизвесно хоће ли његово име бити аутоматски избрисано са српске привредне мапе, заједно са свим дуговима, или ће партнери покушати да извуку свој новац кроз редован стечај. Повериоци, тако, имају шансу до првих дана априла да покрену овај поступак, у противном ће привредни суд аутоматски угасити предузеће, а сва имовина припашће држави. У том случају, држава ће добити и сва "Велефармова" предузећа, а има их још седам.

Врата стечаја "Велефарму" су се отворила почетком ове године. Толерисање блокаде рачуна од јануара је смањено на годину дана, а ово акционарско друштво је тада било већ више од годину дана неспособно да измирује своје обавезе. Рачуни ове фирме су "у црвеном" више од 600 дана, а износ блокаде је 1,7 милијарди динара. Укупни дугови, незванично, мере се стотинама милиона евра.

ВЛАСНИЦИ ДРЖАВА у "Велефарму" има 10 одсто власништва. "Хемофарм", односно "Штада" је власник скоро петине капитала овог велетрговца, док су највећи акционари, по званичној листи Централног регистра, "Фармахолдинг" из Београда, са 23 одсто и "Инвехолдинг" са 22 одсто удела.

"Велефарм" је власник још седам предузећа, а на списку фирми које испуњавају услов за аутоматски стечај налази се још "Велефарм - ВФБ". Његови рачуни су у блокади од чак 5,39 милијарди динара и то више од 460 дана. Иста судбина прети и "Велефарм пролеку" са

блокадом тешком 1,57 милијарди динара, који у "црвеном" броју близу 380 дана. Извесно је да ће и ова фирма за неки дан бити на листи за аутоматски стечај.

Иако се у "Велефарму", како "Новости" незванично сазнају, увелико прича о спровођењу аутоматског стечаја, познаваоци сматрају да повериоци ову компанију неће пустити низ воду, а да не извуку бар део својих потраживања. Подсетимо, "Велефарм", између осталог, милионе евра дугује и државној "Галеници".

Познаваоци стечајне праксе објашњавају да ће остала "Велефармова" предузећа наставити да послују. У случају да се спроведе аутоматски стечај над холдингом, њихов нови власник биће држава. Код редовног стечаја, пак, ова предузећа би се "поделила" између поверилаца, али тек по окончању целог поступка.

<http://www.novosti.rs/vesti/beograd.74.html:371811-Djilas-Nema-privatizacije-vaznih-preduzeca>

Ђилас: Нема приватизације важних предузећа

М. Р. М.

Градоначелник Београда Драган Ђилас негирао могућност продаје стратешки важних комуналних предузећа. Са званичницима у Задрузи за сакупљање секундарних сировина

ЈАВНА предузећа од стратешке важности за Град, попут водовода, чистоће, топлана и градског саобраћаја, сигурно неће бити приватизована, рекао је у среду градоначелник Београда Драган Ђилас приликом обиласка ромског рециклажног центра на Звездари.

- Када је град у питању, постоји једноставна политика која се заснива на томе да стратешка предузећа ни на који начин неће моћи да буду приватизована, нити да траже партнере, јер искуства европских градова показују да то није функционално - истакао је Ђилас.

Он је такође додао да приватне фирме које купе јавна предузећа, рецимо водовод, често дижу цене, отпуштају људе, праве профит.

- То можемо и сами, али не желимо. Увек постоји могућност приватизације или јавно-приватног партнерства, када су у питању остала јавна предузећа - закључио је градоначелник.

Градоначелник Ђилас обишао је у среду у друштву председника Владе Србије Мирка Цветковића, шефа Делегације ЕУ у Србији Венсана Дежера, као и представника Светске здравствене организације, Задругу за сакупљање секундарних сировина у Орловском насељу на Звездари.

Први рециклажни центар у Београду ради од фебруара прошле године, као део пројекта укључивања ромског становништва у друштвене токове.

- Поносан сам на ово што смо овде успели да направимо - рекао је Ђилас. - Сада већ има 20 запослених, са редовним примањима, социјалном и здравственом заштитом. Поред тога, сви

Роми који су овде пресељени из насеља испод Газеле, сада имају личне карте и уживају здравствену заштиту. Поред тога, 120 деце ће ове године завршити неки разред основне или средње школе, док њих 20 иде у предшколске установе, а отприлике толики број похађа и наставу за одрасле.

Овај пројекат треба да се прошири отварањем још три рециклажна центра у Раковици, Сурчину и Макишу, а за сада око 250 клијената, међу којима су и државне институције, одлаже отпад у Орловском насељу.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:371785-Stanovnistvo-Srbije-sve-starije>

Становништво Србије све старије

В. Ц. СПАСОЈЕВИЋ

Новости истражују - Удео младих за последњих пола века буквално се преполовио. До 2050. животни век мушкараца порашће на 78,5, а жена на 82,8 година

У НАРЕДНЕ три деценије становништво у Србији нагло ће остарити. Број млађих од 20 непрестано ће се смањивати, и са 1,57 милиона у 2008, па шће на 1,02 милиона у 2050. Истовремено, драстично ће расти број старих.

Популација старија од 60 година данас дупло брже расте у односу на период пре 2007. Према пројекцијама Републичког завода за статистику, очекивано трајање живота за мушкарце порашће са 70,5 година (колико је било у периоду 2002-2007. године) на 78,5 година у периоду 2047-2052. Животни век жена скочиће са 75,7 на 82,8 година.

Грађани Србије су међу најстаријим у свету, а више од петине чине управо старији од 65. Скоро исто толико има оних који су у доби између 50 и 65 година.

Колико се демографска слика драматично мења, најбоље осликава чињеница да се у последњих 50 година удео младих до 14 година готово преполовио, а удео оних изнад 65 повећао чак два и по пута! Пре две деценије, сваки други становник Србије имао је преко 37 година, данас сваки други има преко 41.

ПЕТИНА НЕЗАПОСЛЕНИХ ПРЕКО 50. Од милион незапослених у Србији, више од 190.000 су старији од 50 година, а незапослено је више од 120.000 жена у педесетим годинама, каже Владимир Јовановић из центра за демократију. Генерација људи између 40-50 године је поднела највећи терет транзиције и они чине више од пола отпуштених. Чак 90 одсто оних између 50-65 година старости дигли су руке од тражења посла.

Период пред нама је време када полако у пензију почињу да иду припадници популационо најбројније, такозване "бејби бум" генерације (рођени 1945-1956). Према истраживању Срећка и Војислава Михаиловића, које је наручио Центар за демократију, очекује се и непрестани пад радно способног становништва. Оно ће се са 4,59 милиона у 2008. највероватније смањити на 3,48 милиона у 2050.

- Главно оптерећење радно способних у наредних неколико деценија донеће старо, а не младо становништво, као данас - констатују истраживачи. Тако ће убудуће 100 радно способних издржавати 45 старијих од 65 (данас издржавају 28). Истовремено, 100 потенцијалних радника у 2050. издржаваће 29, а не више 34 особе млађе од 20 година.

Све већи број старих доноси неравнотежу на тржишту рада, значајно мења потражњу социјалних услуга, угрожава функционисање пензионог система и нарушава расподелу добробити међу генерацијама, кажу аутори истраживања.

Мада је све више старих, апсурд је, кажу аутори, да је данас на делу старосна дискриминација, када се због година радници отпуштају с посла. Са овом праксом ће се неминовно стати, јер ће нација бити све времешнија, па ће и они преко 50 морати да раде. У супротном, имаћемо мањак радне снаге.

Статистика, иначе, показује да је учешће старијих радника у радној снази 2010. у Србији било 12,3 одсто, а пројекција за 2050. годину је 15,7 одсто.

Демографске пројекције показују да ће се смањивати и број становника, па се очекује да он са 7,2 милиона падне на 6,5 у 2052.

http://www.danas.rs/danasrs/izborna_groznica/sindikati_i_izbori_1089.html?news_id=236522

Изборна грозница из стручног угла

Синдикати и избори

Ексклузивно за Данас

Аутор: Срећко Михаиловић

Чињеница да би на изборима боље прошао савез ловаца Србије него савез свих синдиката Србије не говори о рејтингу ова два могућа савеза, већ о њиховој организованости. Да су ловци организовани и јединствени колико и синдикати, бојим се да би многи директно из лова кренули у вечна ловишта. Срећом за ловце, није тако. Лоше је пак за раднике што су њихови синдикати оволико дезорганизовани и међусобно завађени.

Но, без обзира на наведене чињенице, девета предизборна кампања је на неки начин почела узбуном јавности око тога да ли ће се на изборима појавити синдикати, било самостално, било уз неку политичку странку или коалицију. Видљиво је било да су се око тога више узбудили синдикати, односно синдикални лидери, него саме партије. Додуше, можда се страначка активност међу синдикатима није довољно видела. Има инсајдера који причају да су политичке странке „бушиле“ синдикате у тајности!

Надам се да су лидери синдиката склони политици и у изборном ангажману своју оријентацију заснивали на анализи синдикалне немоћи и трагању за стратешким решењима синдикалне кризе, а мање на искуствима немачког, британског, пољског синдиката, а зашто да не и француских и талијанских.

Ваља се надати и да је снажно дистанцирање појединих синдиката од учешћа на изборима и од политичких странака засновано на изнађеним стратешким путевима за подизање синдикалне моћи и повећање свеколиког друштвеног утицаја синдиката.

Претежу пак гласови који упућују на то да су се синдикални лидери одлучивали за или против укључења у изборну трку на основу искустава из Србије и околних земаља.

У самој Србији постоје противречна искуства. Лабуристичка партија Србије (лидер Драган Миловановић), основана у јесен 2002, на изборима 2004. освојила је непуних 5.000 гласова. Потом је нестала с политичке сцене, послуживши вајним аналитичарима и „синдикалним теоретичарима“ за спрдњу, уместо да су озбиљно анализирали услове који су довели до тог феномена.

Вероватније је да заговорници политизације синдиката закључују о могућности успешног изборног заступања интересних група на основу успеха пензионера (ПУПС) на прошлим изборима. Они су данас странка без чије сагласности мало шта може да прође у Скупштини Србије.

Можда је изборној политизацији допринео и успех Хрватских лабуриста на последњим изборима за Сабор. Хрватски лабуристи – странка рада (лидер Драгутин Лесар) годину и по после оснивања, освојила је шест места у хрватском парламенту (4% укупног броја заступника).

Било како било, данас знамо да се АСНС укључила у коалицију Препород и да је Ранка Савић трећа на изборној листи. Такође се зна да су поједини лидери Савеза самосталних синдиката Србије на изборној листи ДС. На пример, Милорад Мијатовић, потпредседник синдиката, на 14. месту је листе демократа. Присуство синдикалаца на листама за војвођанске изборе биће још приметније...

У сваком случају, на овим изборима неће бити странке која ће у кампању ући са геслом које су истакли Хрватски лабуристи: „Све досадашње власти штитиле су прије свега капитал и капиталисте, гурајући рад и раднике у подређен, другоразредан положај. Радник је незаштићен а рад потцијењен“.

Аутор је социолог

Радници Желвоза траже исплату отпремнина и заостале зараде

Пет радника штрајкује глађу

*** За 15 дана штрајка раднике саслушао само градоначелник**

Аутор: Љ. Буквић

Смедерево, Београд - Петоро запослених из смедеревског Желвоза већ четврти дан штрајкује глађу, а уколико држава не испуни захтеве више од 1.400 незадовољних радника да им се исплати отпремнина и заостале зараде, број штрајкача би могао знатно да се повећа. На иницијативу градоначелника Смедерева Предрага Умићевића, још у уторак је на ту тему одржана телефонска седница владе, али радници нису добили информацију да ли је нешто конкретно одлучено.

Штрајк глађу за запослене у фабрици железничких возила био је последње средство ком су прибегли не би ли натерали државу да им испуни обећање дато пре годину дана.

- Тражимо да нам се исплате зараде од јула прошле до јануара ове године, али и да држава исплати отпремнине за 444 радника, како је и обећала. Осим тога тражимо и смену директора и Управног одбора - каже за Данас председник Синдикално радничког покрета у Желвозу Саша Миловановић.

Радници су своје захтеве упутили и председнику и премијеру Србије, тражећи од њих да спрече губитак 1.400 радних места, али и да што хитније упуте возна средства у њихову фабрику како би радници имали посла.

- Ми једино са државом радимо, тренутно је јако мало њих који имају посла - истиче Миловановић. Одласком 444 радника, у фабрици би остало 930, објашњава Миловановић, али држава још увек није исплатила отпремнине за те раднике иако је то договорено још јуна прошле године. Миловановић каже да је за све ово време раднике саслушао само градоначелник, који их је једном приликом и одвео у Министарство економије, али да тамо нису добили задовољавајући одговор. „Рекли су нам да немају 3,6 милиона евра, колико је потребно за отпремнине“, напомиње Миловановић. Он тврди да Новицу Давидовића који је на место директора дошао након раскида приватизационог уговора „ретко виђају“.

- Од тренутка када је држава преузела Желвоз, код нас су стигла на ремонт средства у вредности више милиона евра. Од тих средстава директор својим нерезонским и незаконитим систематизацијама радних места не успева да те вагоне са оправке пошаље у саобраћај и наплати бар део дуга, који не би могао да покрије ни трошкове утршене електричне енергије. За своју неспособност окривљује раднике - истиче Миловановић.

Запослени у Желвозу штрајкују већ 15 дана, по ко зна који пут, јер су први пут своје незадовољство штрајком исказали још почетком прошле године. Држава је тек након

упозорења радника раскинула приватизацију ове фабрике коју је 2007. за 1,15 милиона евра, купила румунска компанија Грампет-Ремар. Јуна прошле године држава је обећала да ће исплатити отпремнине за 444 радника, али се до данас то није десило. Једно од решења понудила је и локална самоуправа, а то је да се уз помоћ кредита обезбеди новац за отпремнине. Да би банка одобрила кредит, неопходно је да Скупштина града донесе одлуку да купи фабрички ресторан. Тај предлог одборници нису прихватили, а Миловановић каже да ће преговори са градском влашћу бити настављени, све док се не нађе решење.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/radnici_magnohroma odbili ponudu agencije za privatizaciju.4.html?news_id=236534

Радници Магнохрома одбили понуду Агенције за приватизацију

Аутор: Б. К.

Краљево - Бивши радници Магнохрома који у правоснажним судским пресудама потражују исплату у просеку 18 заосталих плата, данас би морали да се изјасне о понуди Агенције за приватизацију. Како каже Лазар Павловић, један од вођа радника, они не прихватају предлог да се дуговање наплати кредитом за чије подизање је неопходно да се стави хипотека на фабрику. Тиме би се добило 1,6 милиона евра за намиривање дела потраживања, али би практично био блокиран рад запослених који су остали у Магнохрому. Радницима се дугује око 570 милиона динара, али са судским таксама та сума је већа од милијарду динара.

Протест који је започео 23. фебруара, када су бивши радници ушли у Скупштину града, пре два дана био је заострен јер је већа група кренула пешке за Београд, како би од премијера затражила да се испоштују судска решења. После краткотрајне блокаде Ибарске магистрале, радници су се вратили у Скупштину где је протест настављен.

- Чекамо да држава реши наш проблем и исплати нам новац који нам припада - каже Павловић.

Подсетимо, 2006. године Магнохром је продат британској компанији Глобал стил холдинг, Лакшмија Митала, брата чувеног милијардера, и из те трансакције у државну касу ушло је 1,2 милиона евра. Радници већ после неколико месеци почели су протесте због нередовних зарада, неизвршених инвестиција и распродаје имовине, али су у то време у Агенцији за приватизацију тврдили да је реч о „остацима самоуправљања“. Када је после две године, због неисплаћених рата, уговор са несавесним купцем раскинут, мало је шта у фирми остало у функцији, а према радницима је дуг премашио милијарду динара.

Банке не треба да контролишу порез

Аутор: Бета

Београд - Генерални секретар Удружења банака Србије Верољуб Дугалић изјавио је да би било добро да банке не контролишу да ли послодавци уплаћују порезе и доприносе на зараде запослених.

Изменама Закона о пореском поступку и пореској администрацији прописано је да банке могу од 1. јула 2012. године да обуставе исплату зарада ако на њих нису уплаћени припадајући порези и доприноси. Дугалић је истакао да је контрола уплате пореза најважнији посао у свакој држави и да је неприродно решење да га ПУ поверава приватним компанијама, као што су банке. Удружење је, према његовим речима, добило податке из земаља ЕУ и региона да њихове банке не контролишу уплату пореза.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/ko-ne-plati-doprinosе-nece-dobiti-platu>

Ко не плати доприносе, неће добити плату

– Од 1. јула банке неће моћи да исплате месечне зараде клијентима уколико њихов послодавац није измирио доприносе на плате – изјавио је директор Пореске управе Драгутин Радосављевић, и најавио да ће крајем марта бити објављен још један списак пореских дужника, који ће бити дужи од оног објављеног у јануару.

– На основу измена Закона о пореском поступку и пореској администрацији, банке ће бити обавезне да наплате доприносе послодавцима и проследи их Пореској управи, а уколико то послодавци не учине, њихови запослени неће добити плате – објаснио је Радосављевић у изјави новинарима.

Он је прецизирао да су послодавци обавезни да од бруто зараде исплате 11 одсто доприноса за Фонд ПИО, 6,75 одсто доприноса за здравствено осигурање, затим 0,77 одсто дажбина за Националну службу за запошљавање и 12 одсто пореза држави.

– Послодавац ће та четири доприноса убудуће плаћати на један рачун, тако да ће тај процес за њега бити јефтинији јер је то до сада чинио на четири одвојена рачуна па је и банкарска провизија била већа – рекао је Радосављевић, и додао да ће читав процес у банци трајати неколико секунди.

По његовим сазнањима, која је добио из Удружења банака Србије, међу банкама нема противљења оваквој одлуци државе. Радосављевић је истакао да ко год се противи оваквој одлуци и будућој пракси, тај не плаћа редовно своје обавезе према запосленима и држави. Он је додао да је Пореска управа прошле године поднела више од 13.000 кривичних пријава против послодаваца због тога што нису редовно уплаћивали доприносе запосленима, али су радници трпели штету због тога што правосудни поступак траје дуго. Радосављевић је навео да ће нови списак дужника, најављен крајем марта, сигурно имати ефекта и биће већи од оног у јануару. После објављивања пореских дужника почетком ове године, у јануару су приходи буџета повећани око девет посто. Напомињући да су прорачуни Министарства финансија да ће буџетски приходи за јануар, фебруар и март ове године износи око 138 милијарди динара, Радосављевић је изразио очекивање да ће они у пракси бити већи до 140 милијарди динара захваљујући мерама државе за повећање пореске дисциплине.

Е. Дн.

Банке нису раде

Генерални секретар Удружења банака Србије Верољуб Дугалић изразио је јуче наду да банке, ипак, неће бити укључене у контролу уплата пореза и доприноса, истакавши да ће Удружење учинити све да „банке не раде посао који није њихов”.

– Најдржавнији посао у свакој држави је наплата пореза и тај посао Пореска управа даје да раде приватне компаније као што су банке. То је неприродно решење, нити је функционално, нити је у било којем погледу организационо оправдано и надам се да банке то неће радити – нагласио је Дугалић у изјави новинарима.

Он је додао да је Удружење банака добило податке из земаља ЕУ и земаља у окружењу – Француске, Немачке, Луксембурга, Белгије, Литваније, Аустрије, Мађарске, Бугарске, Црне Горе, Словеније, Македоније, Хрватске, да „ниједна земља то не ради”.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/ponizavanje-radnika-bednim-minimalcem>

Понижавањe радника бедним минималцем

Унија послодаваца Србије се предомислила и сматра да је минимална цена рада од 115 динара нето по радном сату превисока, да би то оптеретило привреду и да би довело до тога да већи број привредника не би био у могућности да зараде исплаћује редовно.

Представник Уније послодаваца Србије Драгољуб Рајић је јуче рекао да УПС сматра да минимална цена радног сата никако не би требало да буде виша од 110 динара и да ће у том циљу данас бити одржан састанак на којем би се сачиниле неопходне анализе.

Социјално-економски савет, који чине социјални партнери – представници Владе, репрезентативних синдиката и Уније послодаваца Србије, сагласили су се раније да се досадашњи износ минималне цене рада од 102 динара задржи до априла, а да се од 1. априла примењује минимална цена увећана 13 динара. Рајић, међутим, тврди да то није могуће јер, како је казао, у привреди тог новца нема.

– Ако се остане при том износу повећања, многа предузећа ће продужити кашњења у исплатама зарада... – навео је он. – Тренутно свега 18,2 одсто предузећа исплаћује зараде редовно, а свако повећање значило би нова оптерећења.

Он признаје да су у Србији зараде ниске, али је додао да би повећање заправо значило поделу незарађеног.

– Ми ћемо само повећати губитке и ставити људе пред избор да ли да затворе фирме или смање број запослених – казао је Рајић.

Е. Дн.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/privredu-davi-250-apsurdnih-nameta>

Привреду дави 250 апсурдних намета

Бирократске процедуре и трошкови исисају годишње из привреде 4,2 одсто бруто домаћег производа, односно чак 1,35 милијарду евра, показало је истраживање Националне алијансе за локални економски развој (НАЛЕД).

По проценама ове организације, то је сума с којом се може отворити двадесетак фабрика које би запошљавале више од 3.000 људи. Поређења ради, у европским државама ти трошкови су неупоредиво нижи: од 1,7 одсто у Холандији до 2,9 одсто БДП-а у Чешкој.

У овај прорачун је укључено 157 процедура. С друге стране, истраживачи НАЛЕД-а су избројали чак више од 250 различитих парафискалних намета које привредници у Србији морају да плаћају. Иза термина парафискални крију се они намети који нису прописани пореским законима. Реч је о таксама које се наплаћују на основу различитих закона и уредби, али већина их не иде у буџет већ су приходи различитих агенција и фондова. На крају је у бирократској шуми каква је Србија заправо и немогуће утврдити куда и коме сав тај новац одлази. Друга страна медаље је то што све те таксе стравично оптерећују привреду.

Увид у листу парафискалних намета открива и многе који, барем на први поглед, делују потпуно бесмислено. На пример, накнада нужних трошкова за издавање копије докумената на којима су информације од јавног значаја, накнада за стављање амбалаже у промет или накнада за пластичне полиетиленске кесе, такозване трегер-кесе.

Предузетници су тако приморани да плате и накнаду за утврђивање услова за обављање јавног превоза путника, односно ствари, али и накнаду за утврђивање испуњености услова за обављање међународног јавног превоза у друмском саобраћају. Ту је и накнада за обављање послова контроле саобразности нових производа из увоза која се плаћа на основу Уредбе о ценама услуга које плаћају корисници услуга и посебних накнада за обављање послова које врши Агенција за безбедност саобраћаја.

Ту су и чувене административне таксе за буквално све и свашта: Покрајина Војводина их је прописала 11, а државни ниво власти чак 31.

Велики је број намета који се тичу еколошких питања. Тако само у вези с коришћењем вода постоји више од десет различитих намета, између осталих накнада за коришћење водног добра, накнада за испуштenu воду, накнада за загађивање вода, сливна водна, накнада од физичких лица на основу решења Пореске управе... Предузетници често наводе да су принуђени на то да различитим државним агенцијама сами доказују да нису у обвези да плаћају ову или ону таксу.

Међу 250 различитих парфискалних намета су и накнада за коришћење природног лековитог фактора, те накнада за процену оправданости захтева за употребу алтернативног хемијског назива супстанце.

Под морање

Многе од ових накнада предузетници су присиљени да плаћају, чак и онда када не желе да раде оно што се одлукама о увођењу парафискалног намета одређује. Чувена је комунална такса за истицање фирме на пословном простору коју предузетник мора да плати чак и ако нема истакнуту фирму на свом пословном простору.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/nove-gazde-otпустile-polovinu-radnika>

Нове газде отпустиле половину радника

– Приватизовање фирми у Србији је повећало приходе, вредност имовине и продуктивност, а најнегативнији ефекат је пад броја запослених – изјавио је јуче директор Агенције за приватизацију Владислав Цветковић.

Број запослених се смањило око 58 одсто, рекао је он на конференцији за новинаре на којој су представљени ефекти приватизације од 2001. године до данас, уз напомену да подаци показују да је пад запослених присутан и код приватизованих и код неприватизованих предузећа, што се може приписати транзицији и реструктурирању привреде, а не конкретном моделу приватизације.

– Досадашњи модел приватизације је исцрпљен – нагласио је Цветковић, и додао да се мора тражити ново системско решење за продају предузећа која су остала неприватизована. Он је прецизирао да је у фирмама које су приватизоване по Закону о својинској трансформацији 139.000 радника остало без посла, по Закону о приватизацији њих 137.000, а у фирмама које нису приватизоване – 117.000 радника. Друштвена предузећа су 2002. године имала око 680.000 запослених, а данас у тим приватизованим фирмама ради 286.000 радника, навео је он. Говорећи о позитивним ефектима промена власничке својине, директор Агенције за приватизацију рекао је да су приватизоване фирме забележиле раст прихода од око 69 посто, док је вредност имовине у приватизованим предузећима забележила раст од око 47 посто.

Од 2001. је укупно приватизовано око 2.300 предузећа и остварени су приходи који премашују две милијарде евра, док је за продају остало још око 500 фирми. Раскинуто је 650 уговора о приватизацији, односно 28 одсто је било неуспешно. Цветковић је нагласио да је анализа ефеката по регионима показала да је највише предузећа приватизовано у Војводини – 493, а најмање у региону Београда – 278.

– Генерално посматрано, у Београду није било успешних приватизација, осим продаје „Беопетрола” руском „Лукоилу”, а неприватизоване фирме и даље праве велике губитке – рекао је он.

Иако је број приватизованих фирми у региону јужне, источне и централне Србије релативно мањи, приходи које остварују те фирме су већи, а доста је и успешних приватизација из области дуванске и цементне индустрије.

Цветковић се осврнуо и на задуженост предузећа, истакавши да је она расла с годинама и да су нове инвестиције у приватизованим фирмама финансиране задуживањем тих фирми.

Е. Дн.

АЛО

http://www.alo.rs/vesti/47485/Zbog_minimalca_bez_posla_60000_ljudi

Због минималца без посла 60.000 људи?!

Уколико се Министарство финансија и Унија послодаваца Србије (УПС) не договоре да минимална цена рада буде повећана са 102 на 110 динара, а не на 115, како су то првобитно најавили синдикати, без посла ће остати између 40.000 и 60.000 људи, упозорава за „Ало!“ Драгољуб Рајић, портпарол УПС-а.

- Ми ћемо само повећати губитке и ставити људе пред избор да ли да затворе фирме или смање број запослених, а свако ново повећање значило би нова оптерећења. Држава није урадила ништа по питању реформе у привреди и ми срљамо ка економском суноврату - навео је Рајић и додао да једину корист од овог повећања има држава која би добила нових 1.900 динара по запосленику на основу пореза. Из УПС-а поручују и да свега 18,2 одсто послодаваца у Србији редовно исплаћује зараде својим запосленима.

М. Б.